

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંભાળ

જાન્યુઆરી ૨૦૧૫
સં. ૧
૨૦ મી જાન્યુઆરી

જૈન ધર્મ પ્રસારક સંભાળ
જિ. સં. ૨૦૧૫
૧૦ મી જાન્યુઆરી

સત્ત્વદૂરંપ્યપૂયમ્મ
સમ્મે સૂયાઈ પાસઓ ।
પિદ્ધિયાસવસ્સ દન્તસ્સ
પાવં કમ્મં ન વન્ધઈ ॥

સોચા જાળઈ કહાણ
સોચા જાળઈ પાવગં ।
ઉભયંપિ જાળઈ સોચા,
જં છેયં તં સમાચરે ॥

નાનામોટા તમામ જીવોને જે પોતાના આત્મા સમાજ
ખરાખર સમજતો હોય અર્થાત્ 'પોતે સર્વજીવમય છે'
એમ ખરાખર જે જાણતો હોય, જેને મારા-તારાના ભેદ
વાં પારકા પોતાનાનો ભાવ મુદ્દત નથી એવાને તથા
ઈદ્રિયનિશ્ચયી અને ફરીવાર ન જીવે એ રીતે હોય-
સ્થાનોને ઢાંકી દેનાર સાધકને પાપકર્મનું બંધન થતું નથી

સાધક, સંતપુરુષોનાં વચનોને સાંભળીને શ્રેયકર માર્ગ-
ને જાણી શકે છે. એ જ રીતે (સંતપુરુષોનાં વચનોને)
સાંભળીને પાપકર માર્ગને પણ જાણી શકે છે. એ
ખને માર્ગને સાંભળ્યા પછી જ તેમનું ખરું જ્ઞાન મળી
રહે છે, માટે પ્રથમ શ્રવણ તરફ લક્ષ્ય કરવું, અને પછી
મનન તરફ સાવધાન જાનવું-આમ કર્યા પછી જે શ્રેયકર
માર્ગ છે તેનું આચરણ કરવું. —મહાવીર વાણી

: પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંભાળ : : ભોવનગર

૧	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૧
૨	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૨
૩	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૩
૪	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૪
૫	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૫
૬	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૬
૭	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૭
૮	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૮
૯	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૯
૧૦	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૧૦
૧૧	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૧૧
૧૨	શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા			(શ્રી જીવમતી સંપત્તિ પુજા)	૧૨

નૂતનવર્ષ : : જ્ઞાનપંચમી મહોત્સવ : : પૂજા

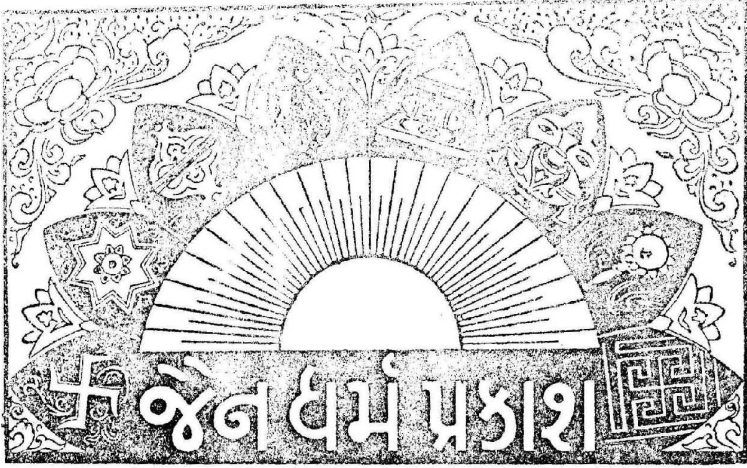
આપણી સભાના માનનીય પ્રમુખ શ્રીયુત ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠ તરફથી નૂતન વર્ષના સંજોગમાં કિન્હો સભાના મંદિરમાં સવારના દુધપાનનો પ્રોથાસ યોજવામાં આવ્યો હતો, જેનો સભાસદ બંધુઓએ સારી સંખ્યામાં લાભ લીધો હતો અને પરસ્પર કુલેષ્ણ દર્શાવી જ્ઞાનપૂજન કર્યું હતું. શ્રીયુત ભોગીલાલભાઈ પ્રતિવર્ષ આ પ્રસાદ લાભ લેવાની રહ્યા છે તે અભિનંદનને પ્રાપ્ત છે.

કાર્તિક શુદ્ધ પંચમી ને સનિવારના રોજ સભાના મંદિરમાં સુદર રીતે જ્ઞાન-રચના કરવામાં આવી હતી, જેનો હમણે વાઈ-બહેનોએ દર્શન-પૂજનનો લાભ લીધો હતો.

કાર્તિક શુદ્ધ છઠ્ઠ ને સનિવારના રોજ સવારના નવ કલાકે જ્ઞાન-રચના સમીપે પંચજ્ઞાનની ઠાઠગાઈથી પૂજન બહુવિધામાં આવી હતી, જેનો સભાસદ બંધુઓ ઉપરાંત અન્ય ગૃહસ્થોએ સારા પ્રમાણમાં લાભ લીધો હતો.

આ રા ર

શ્રી જિઝા કાર્મની વિમિટેડના માલિક શ્રીયુત ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠે આપણી સભાના વાર્ષિકમેમ્બર પદ પર છે, તેમના તરફથી દર વર્ષની શરૂઆતમાં સં ૨૦૧૫ની સાલના કાર્તિક પંચમી સભાના સભાસદ બંધુઓને તેમજ “શ્રી જૈન સર્વે પ્રકાર” માસિકના શરૂઆતના બેટ આપવા માટે મળ્યા છે, જે આ અંક સંયોજિતે સભાની લેવા વિનંતિ છે. તેઓશ્રીની સભા પરત્વેની કાર્તિક લાગણી માટે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

પુસ્તક ૭૫ મું
અંક ૧ હો.

કાર્તિક

વીર સં. ૨૪૮૫
વિ સં. ૨૦૧૫

શ્રી ગૌતમસ્વામીજીની ગુણસ્તુતિ

(અન્દે જીવન હે સંગ્રામ)

ગૌતમ શુરુનું નામ સમરતાં, હોવે મંગલમાળા. ભવિયાં હોવે
વિધ્નો દૂર પલાય. ભવિયાં હોવે
શ્રી વસુભૂતિ દિજકુલ દીવો, માત પૃથ્વી કૃષ્ણ રત્ન, ભવિયાં માત
ઈન્દ્રભૂત પ્રભુવચને ખૂઝી, પાયા સંયમ રત્ન, ભવિયાં પાયાં ૧
વીર પ્રભુના શિષ્ય પ્રથમ એ, ભવિજન તારણહાર, ભવિયાં ભવિ
ગણ ધરવર કામિતવરદાયક, ગુણગણના આધાર. ભવિયાં ગુણ ૨
પ્રભુમુખથી ત્રિપદી લહીને, દ્વાદશાંગી રચનાર. ભવિયાં દ્વાદ ૩
ધોર મિથ્યાત્વતણાં હરનારા, જ્ઞાન પ્રકાશનહાર. ભવિયાં જ્ઞાન ૩
પ્રભુજી લખિતણાં ભંડાર, જિનશાસન શણગાર, ભવિયાં જિન ૪
નામ જપતાં પાતિક બવે, પ્રગટે પુણ્યનિધાન ભવિયાં પ્રગટે ૪
કેઈ ભયોને ભવજલધિથી, પાર કર્યા ભગવંત, ભવિયાં પાર ૫
તુજ કરપદથી દીક્ષિત જન સળ, પાર્થિવ મુક્તિ મહંત. ભવિયાં પાર્થિવ ૫
કાર્તિક શુદ્ધ એકમને દિવસે, પાયા કેવલજ્ઞાન, ભવિયાં પાયા ૬
નૂતન વર્ષતણા સુપ્રભાતે, વર્ત્યો જય જયકાર. ભવિયાં વર્ત્યો ૬
મનવાંછિત હોવે પ્રભુનામે, સીજે સઘળાં કાજ, ભવિયાં સીજે ૭
હે મચન્દ્ર શુરુદેવપસાયે, આનન્દ મંગલ આજ. ભવિયાં આનન્દ ૭

—મુનિરાજશ્રી હેમચંદ્રવિજયજી

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશનું તેજ સદા વધતું રહો

(તેજ પ્રભુના ચરણકમળની લગતી અમને શાળી-એ રાગ)

શ્રીજિનવરને પ્રેમ ધરીને, વંદો અતિ આનંદે.
 જૈન ધર્મ છે જગમાં મોટો, અહિંસામાં નવ કોઈ જોડે;
 નરનાવ પામી, સેવો શિવશાસી, નવ પડશે ભવકંદે. શ્રી જિનવર૦
 ધર્મ મધ્યે જે સુખ્ય અહિંસા, ણીજીં જીઠું નહીં વીશ વસા;
 રજ નહીં ચોરી પ્રભા વ્રત ધોરી, પરિગ્રહ દૂર છડે. શ્રી જિનવર૦
 મર્મ ન જોડો-છિદ્ર ન જોડો, નવિ રૂંકા કોઈ આપનો ગોળો;
 પ્રભુને ભજશે પાપને તજશે, નામ રહે નવ ખડે. શ્રી જિનવર૦
 કામ ક્રોધ ને લોક મોક વળી, રાગ દ્વેષ ને મદ માયા જે;
 શમતાશ્પી ઢાલ બાંધીને, ટાળો રણને જંગે. શ્રી જિનવર૦
 નૂંતન વર્ષમાં તપ કરીને, શિયળ પાળો ભાવ ધરીને;
 તેજ આત્મતાણું પ્રગટાવે, વરો શિવનારી રંગે. શ્રી જિનવર૦
 જન્મ થયો જે શ્રાવક કુળમાં, નવ રગદોળો મિથ્યાત્વ ધૂળમાં;
 સત્ય નીતિથી વહેવાર સાધી, નવ અડશે કુછંદે. શ્રી જિનવર૦
 દાન પંચ પ્રકારે ભાખ્યાં, તેહમાં એ તો ઉત્તમ દાખ્યાં;
 વળીય વાપરે સાત ક્ષેત્રમાં, તેહને કર્મ ન દંડે. શ્રી જિનવર૦
 ધર્મના ચાર પ્રકાર દાખે, તેહમાં પ્રથમ દાન જ બાખે;
 તુંગીયા નયરીના શ્રાવકની જેમ, રાણો દ્વાર અભંગે. શ્રી જિનવર૦
 રસનાથી શુભ વચણ ઉચરશે, એ હજાર પંદરમે વરસે;
 હોંશે લાભ વદે સુનિ ભારકર, ધર્મતાણો અખડે. શ્રી જિનવર૦

—મુનિરાજશ્રી ભારકરવિજયજી

॥ નૂતન વર્ષાભિનંદન ॥

(મુજજપ્રયાતમ્)

સમુન્મૂલિતો ગાઢમોહાન્ધકારઃ,
 કૃતો येन जैनेन्द्रतत्त्वप्रसारः ।
 बुधानां सुबोधप्रदं सूक्तिरम्यं,
 सदा भातु तज्जैनधर्मप्रकाशम् ॥ १ ॥

—મુનિ હેમચન્દ્રવિજયઃ

નૂતનવર્ષાભિનંદન

લેખક :
શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”

સ્વિશશિ મળીયા એક થઈને પ્રગટી કાળો નિશા જિહ્વા,
અંધારું અવનીમાં પસર્યું દેખે નેત્ર ન કાંઈ તિહાં;
કાળ પાકિયો આત્માકેરો કૂર થહો સહુ ઊગિયા છે,
મહનમંગલા મુક્તિપુરીમાં વીરપ્રભુ જઈ વસિયા છે. ૧
કાર્તિકની પ્રતિપદા ઊગી છે મુક્તિતણા સંદેશ લઈ,
ગૌતમ ઋષિવર ખેદ કરે છે મનમતિ હાહા! શૂન્ય થઈ;
વીર કોણ ને ગૌતમ કુણ છે? ખેત્ર દિસે એ મોહતણો,
જ્ઞાનસ્વિ ગૌતમ ઋષિ હૃદયે પ્રગટ્યો આત્મા શુદ્ધ ધણો. ૨
એવા મંગલમય શુભ દિવસે નવીન વર્ષમાં પદાર્પણ,
પંચોત્તરમાં વર્ષે મૂકે ભક્તિભાવયુત વધા મણી;
દિનદિન એનું તેજ વધો ગુણ ધર્મભાવ પ્રગટાવામાં,
મંગલ મનરજનની સાથે આત્મસમુદ્ધતિ કરવામાં. ૩
દેવશુરના ગુણગણ ગાવે જૈન ધર્મ પ્રકાશ કરી,
યુગોત્તર વર્ષે ત્યાં વીત્યા સેવા કરતા ભક્તિભરી;
આનંદોર્મિ જાગે ચિત્ત ઉપમા જેને કોઈ નહો,
લેખક વાંચક ને આરાધક સચાલકના ચિત્ત મહી. ૪
માળા શૂથી વિવિધ વર્ણના કુસુમ મેળવી જ્ઞાનતણા,
રંગ રૂપ જસ સરસ સુગંધી રસભર કાવ્યો લેખ ધણી;
જેહ વાંચતા ને સાંભળતા ઉલસિત ભવ્યજનો થાતા,
ધરધર સામાયકમાં વાંચે કેઈ જન કાવ્યોને ગાતા. ૫
આચાર્યો ગણિવયો મુનિજન પડિત કેઈ પિરસે એમાં,
મધુર સુરોચક સ્તિગદ્ય અર્થભર કાવ્ય પ્રબંધો માસિકમાં;
સાકર દ્રાખથકી પણ અનુપમ કાવ્યરચિત્ત પક્તિ મીઠી,
એક એકથી વધે અલકૃતિ શબ્દમંજરી જ્યાં દીઠી. ૬
કેઈ પડિત શ્રાવકજન પિરસે કથા કાવ્ય નવ રસ ભરિયા,
વિવિધ રતન મુકુટાદિ સમજે ભાસે જ્ઞાનતણા દરિયા;
ગોધક ને વળી પાપનિરોધક કાવ્ય પ્રબંધો પિરસે છે,
જે વાંચીને ભવિજન હરખે આત્મા નિજનિજ પરખે છે. ૭
જ્ઞાની પડિત સુંદર કાવ્યો પ્રબંધ લખતા ગોધભર્યા,
રચિકર મનને મોહ સમર્પે સ્ફુરણા આત્મિક ચિત્ત ઠર્યા;
ધરધરમાં માસિકનો વધજો પ્રકાશ સુંદર જ્ઞાનગુણ,
ખાલેન્દુ વાંછે ઈશ મનથી સુખકર હોજો સર્વ જને. ૮

ગુપ્તવર્ષાભિનંદન

શ્રી દીપચંદ જીવજીસાલ શાહ

વિ. સં. ૨૦૧૫ના વર્ષે “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” યુગોત્તરસુ વર્ષ પૂર્ણ કરી પંચોતેરમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. અને એ રીતે પોણી સદી જેવું દીર્ઘ એકધારું જીવન એ “પ્રકાશ” ને માટે ગૌરવવતો પ્રસંગ ગણી શકાય. ગત વર્ષમાં પં. શ્રી ધુરંધરવિજયજી ગણિવર્ય, આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય મહેન્દ્રસૂરીશ્વરજી, તપસ્વી મુનિરાજ શ્રી ભાસ્કરવિજયજી, મુનિમહારાજ શ્રી રુચકવિજયજી, મુનિમહારાજ શ્રી હેમચંદ્રવિજયજી, મુનિમહારાજ શ્રી મનમોહનવિજયજી વગેરે તેમજ શ્રીયુત મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી, શ્રીયુત બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર” શ્રીયુત હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ એ. શ્રી દુર્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ ગાંધી, ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા એમ. બી. બી. એસ. વગેરે લેખકોએ “પ્રકાશ” માં લેખો લખ્યા છે તે માટે સર્વેનો આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે અને નૂતન વર્ષમાં તે સર્વેનો તેવો જ સહકાર ચાહુ રહેશે તેવી ઇચ્છા પણ રાખીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં વિજ્ઞાનની નવી નવી શોધો થઈ છે અને વિજ્ઞાનની પ્રગતિ કુદકે ને ભૂચકે આગળ વધી રહી છે. રશિયાએ ત્રણ સ્પૂટનિકો આકાશમાં ઊંચે ચડાવ્યા હતાં. અને તેમણે પૃથ્વીની આસપાસ પ્રદક્ષિણા પણ ઘણી જ કરી છે. તેમાંનો એક સ્પૂટનિક જેમાં ‘લાયકા’ નામની કૂતરીને આકાશમાં ચડાવવામાં આવી હતી તે સ્પૂટનિક ગળીને ભસ્મ થઈને પૃથ્વી પર પડી ગયેલ છે. અમેરિકાએ પણ ત્રણ બાલચંદ્રો આકાશમાં ચડાવ્યા હતા પણ તેઓ પૃથ્વીની આસપાસ પ્રદક્ષિણા કરવાની શરૂઆત કરે તે પહેલાં સળગીને પૃથ્વી પર પડી ગયા છે. અમેરિકાએ એક ચોથા બાલચંદ્રને ચંદ્રલોકમાં મોકલવાનો યત્ન કર્યો પરંતુ તે બાલચંદ્ર પણ સળગીને પૃથ્વી પર પડી ગયેલ છે, બન્ને મહાન દેશો થોડાંક વર્ષોની અંદર ચંદ્ર પર અથવા મંગલ પર પૃથ્વી પરના મનુષ્યોને મોકલવાનો અને ચંદ્ર તથા મંગળના વાતાવરણનો અભ્યાસ કરવાનો વિચાર રાખે છે.

ભાવનગરમાં તપસ્વી મુનિમહારાજ ભાસ્કરવિજયજીએ પર્યુષણ પહેલાં એક માસના ઉપવાસ કર્યા હતા. તેની સફળ પૂર્ણાહુતિની ઉજવણી પ્રસંગે અત્રેના દાદાસાહેબ જિનાલયની આસપાસ વસતા જૈન ગૃહસ્થોએ એક ફંડ ઊભું કરીને સારી રકમ એકઠી કરી હતી અને તેનો વ્યય દાદાસાહેબ આસપાસ રહેતા જૈન બંધુઓનું સ્વામિવાત્સલ્ય કરવા માટે નક્કી કર્યું પણ ભાવનગર સંઘના અન્ય આગેવાનોને આ ગાળત બરાબર નથી એમ લાગવાથી કેટલાક આગેવાનોએ એકત્ર થઈ નક્કી કર્યું કે એક સારી એવી રકમ ભેગી કરવી અને પર્યુષણ પહેલાં સામાન્ય સ્થિતિના સાધાર્ણ બંધુઓને સસ્તી કિંમતે અનાજ વગેરે આપવું. આ દિશામાં પ્રયાસ થઈ કર્યો અને ભેતભેતમાં રૂ. દશ હજાર જેવી રકમ એકઠી થઈ ગઈ અને સામાન્ય સ્થિતિના બંધુઓને ઘઉં, તેલ, ખાંડ અર્ધી કિંમતે આપવામાં આવ્યા અને આશરે ખારેક હજાર રૂપિયાનો ખર્ચ કર્યો. આ પ્રમાણે કાર્યવ્યવસ્થા થવાથી આગેવાનોને એક ન કેટલો દોષ તેવો અનુભવ થયો અને તે બદલ વિચાર ઉપજાવે તેવો છે.

૪

અંક ૧]

નૂતનવર્ષાભિનંદન

ભાવનગરમાં વસતા આશરે અઠારસો જૈન કુટુંબોમાંથી લગભગ અર્ધા કુટુંબો મુસ્કેલીયા પોતાના જીવનનિર્વાહ કરે છે. થોડા દિવસ અગાઉ આપણા પંત પ્રધાન જવાહરલાલજીએ કહ્યું હતું કે આવી રીતે સાધારણ મનુષ્યોને અનાજ વગેરે આપવું તે ગરીબાઈનો નાશ કરતું નથી. જો જૈન સમાજ હાઈસ્કૂલમાં અને કોલેજમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓને અને જેઓ શ્રમ કરીને જીવવા વિચાર રાખતા હોય તેમને અમુક અંશે રોકડ રકમ અને અમુક અંશે લેન આપીને મદદ કરશે તો જ સમાજની ગરીબાઈ ઓછી થશે. આવી જ પરિસ્થિતિ ફક્ત એકલી ભાવનગરમાં જ છે તેમ નથી પણ સ્થળે સ્થળે આવા અનુભવો થાય છે, તો જૈન સમાજના હિતસ્વીઓએ સૌપ્રથમ આ દિશામાં કાર્ય કરવાની પહેલ કરવી જોઈએ.

ધર્મ માનવ જીવનનું મુખ્ય અંગ છે. વિશ્વના કલ્યાણકારી અંશે ધર્મમાંથી જ ઉત્પન્ન થયા છે તેથી ધર્મ અને માનવ કલ્યાણ એક જ સિદ્ધાંતની બે બાજુઓ છે. એ તો નિર્વિવાદ છે કે ધર્મના અવલંબન વિના મનુષ્ય વિજ્ઞાનની પ્રગતિનો લાભ ઉઠાવી શકશે નહિ અને સર્વ-નાશમાંથી ભરી શકશે પણ નહિ. જીવનમાં શાંતિનું મૂળ ધર્મ છે. આમ જ છે ત્યારે ધર્મનું અધ્યયન અને પાલન વ્યક્તિના બચપણમાંથી જ થવું જોઈએ તેથી વ્યક્તિના બચપણમાંથી જ ઉત્તમ ધાર્મિક સંસ્કારો પાડવા એ સરકારની સર્વપ્રથમ અગત્યની ફરજ છે પણ આપણી સરકાર ખીનસાંપ્રદાયિક હોવાથી ધર્મ પરત્વે ઉઠાસીત જ રહે છે તેથી દરેક ધર્મના અનુયાયીઓએ પોતાના બાળકોને કેવી ધાર્મિક કેળવણી આપવી તે સ્વયંજ વિચારવાનું રહે છે આપણા સમાજમાં ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવા માટે ધાર્મિક પાઠશાળાઓ આવે છે પણ તેથી જેવી જોઈએ તેવી પ્રગતિ સધાતી નથી. અત્યાર સુધી જુદાજુદા મંડળોએ પોતાની માન્યતા પ્રમાણે ધાર્મિક કેળવણીના અભ્યાસક્રમો ગઠાર પાડ્યા છે અને પરીક્ષાઓ લઈ ઈનામો આપે છે. આ રીતે વિદ્યાર્થીઓને જુદીજુદી પરીક્ષાઓમાં બેસવું પડે છે તેથી વિદ્યાર્થીઓમાં જેવી જોઈએ તેવી ધાર્મિક પ્રગતિ થતી નથી તેમ જોવો જોઈએ તેવો રસ પણ જાગૃત થતો નથી એથી ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ-મુંબઈ, શ્રી જૈનસ્વેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ-મુંબઈ, તત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ-પુના વગેરેના સંચાલકોમાંથી એક જ જાતના અભ્યાસક્રમ શિખવાય તે માટે એક કમીટી નીમાયેલ છે. અમારું મંતવ્ય છે કે એ કમીટીના સભ્યો અરસપરસ સહકારથી અને ઉદાર વિચારસરણીથી કામ કરશે તો વિદ્યાર્થીઓના ધાર્મિક શિક્ષણમાં સર્વાંગીય પ્રગતિ થાય એવો એક સર્વમાન્ય અભ્યાસક્રમ ઘડી કાઢવા ફોટું મંદ થશે.

ગત વર્ષમાં મુનિસંમેલને જૈન સમાજનું ધ્યાન ખેંચેલ હતું. અમદાવાદવાળા શ્રીચુત્ કૃષ્ણલાલભાઈ લલ્લુભાઈ અને બીજા ગૃહસ્થોએ બધા મુનિમહારાજોને અને ખાસ કરીને આચાર્યો ભગવંતોને અમદાવાદમાં તિથિચર્યા નિમિત્તે ભેગા કરવા યત્નો કર્યા હતા અને દૂર દૂર વિહારમાં હોવા છતાં લગભગ બધા આચાર્યભગવંતો અમદાવાદ ભેગા થયા હતા પણ “પ્રથમ કોળીએ મક્કિફા” તે કહેવત પ્રમાણે સંમેલન મુકરર દિવસે મળ્યું નહિ કારણ કે એકાદ બે આચાર્યો તે દિવસે અમદાવાદ પહોંચી શક્યા નહિ તેથી સંમેલન જે દિવસે ભરાવું જોઈતું હતું તે એકાદ મહિનો મોડું ભરાયું તેથી જ્યારે બીજા પક્ષના આચાર્યો સમાધાન પર આવી શક્યા નહિ અને તિથિ સંબંધી કાંઈપણ નિર્ણય કર્યા વિના છૂટા પડ્યા ત્યારે તેમની વચ્ચે સમાધાન કરાવવાના દિવસો રહ્યા નહિ કારણ કે પર્યુષણના પવિત્ર દિવસો નજીક આવતા

(૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કોર્તિક]

હોવાથી અમુક આચાર્યો અમદાવાદથી વિહાર કરવા જતા હતા. સંમેલન વિખરાયા પછી રતલામવાળા એ ભાર્ગવિય સંવત્સરી પર્વનો દિવસ નક્કી ન થાય તો આમરણાંત ઉપવાસ કરવાનો નિયમ લીધો. થોડા દિવસ પછી શેઠ શ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈએ તેમને સમજાવીને પારણા કરાવ્યા અને પોતે તથા બીજા ગૃહસ્થોએ મળીને સંવત્સરી પર્વનો દિવસ આચાર્ય ભગવંતો નક્કી ન કરી શકે તો શ્રી સંઘે વચ્ચે પડી તે દિવસ નક્કી કરવાના ચક્રો ગતિમાન થયા અને અમદાવાદના શ્રી સંઘે મંગળવારના દિવસે સંવત્સરી પર્વ કરવું એવો આદેશ આપ્યો અને તે આદેશનો બીજા સંઘોએ સ્વીકાર કર્યો. હજી તિથિઓ સંઘથી કાંઈ પણ નક્કી થયેલ નથી તે પણ અમદાવાદના સંઘે નક્કી કરી થોડા સમયમાં બહાર પાડવું જરૂર છે, કારણકે અમદાવાદે આગેવાની લીધી છે તે તેણે પૂર્ણ કરવી જોઈએ અને આજે સમાજમાં શ્રીયુત કસ્તુરભાઈનું તેમજ અમદાવાદના શ્રી સંઘનું અગ્રસ્થાન છે. કટોકટીના સમયે કલહના બીજને ડાંબવા માટે તેમણે જ કચ્છર કસવી જોઈએ તેમ જૈન સમાજ અંતઃકરણપૂર્વકની અભિલાષા સેવી રહ્યો છે. શાણો ગણાતો સાધુ સમાજ પણ કળંગળને સમજી યોગ્ય નિરાકરણ પર આવશે એવી આશા છે.

આજે કેટલાક મનુષ્યો જીવનને શુદ્ધ અથવા નિર્મળ કરવા માટે ધ્યાન ધરે છે, કેટલાક પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરે છે, કેટલાક ધાર્મિક પુસ્તકો વાંચવામાં પોતાનો સમય પસાર કરે છે, કેટલાક વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવામાં આનંદ માને છે, કેટલાક વ્રત, તપ, નિયમ પાળતા દેખાય છે. આવી રીતે મનુષ્યોને શક્ય એટલા ઉદ્ધા યત્નો જોવામાં આવે છે પણ સરવાળે લગભગ ઘણા મનુષ્યો જીવનને નિર્મળ કરવામાં એક પણ પગલું આગળ વધેલ જોવામાં આવતા નથી કારણકે ઉપરની બધી ધાર્મિક ક્રિયાઓ મનુષ્યો “અહમ” અને “મમત્વ”ને સાચવી રાખીને કરે છે. જ્યાં સુધી તેઓ તેમનો ત્યાગ કરશે નહિ ત્યાં સુધી તેમના જીવનને વિશુદ્ધ કરી શકશે નહિ.

આ નૂતન વર્ષ સર્વે લાઇફમેન્બરોને, સમાસદ બંધુઓને અને પ્રકાશના ગ્રાહકબંધુઓને તેમજ સર્વ શુભેચ્છકો અને આહોકોને સુખરૂપ નીવડો તેવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના સાથે વિરમીએ છીએ.

નૂતન વર્ષાભિનંદન

શ્રી હર્ષભદાસ ત્રિભોવનદાસ
ગાંધી

નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે, વીર! વંદન વાર હમરા રે,
તેવ ચરણે મમ શીશ નમાવી, પ્રાર્થુ તારણકારા રે....૧
નવનિધિ પૂરજો સુષિમાં, સુણાવો સંપનાદ મધુરા રે,
વધજો બળ, બુદ્ધિ ને લક્ષ્મી, દેહ હજો સુખકારા રે....૨
રમણ કરવા શુભ ધ્યાનમહીં તો, દેજો સદ્ગુણ સારા રે,
સમભાવની પુણ્ય પ્રભાથી, હરજો ઈર્ષ્યાના અંધારા રે....૩
અહંકારના અજગરથી બચવા, પાજો નમ્રતાપિયૂષ પાનો રે,
મિષ્ટ્ર સમ ઔષધ કરજો સુખ, જીવરોગ દૂર કરવા રે....૪
નંદન ત્રિશલા માત, મહાવીર! યાચું અમીરસ ગરબા રે,
દશ દિશે તુજ સંદેશ ફેલાયે, પ્રસરે આત્મશાંતિ અજવાળા રે....૫
નવલ દિને નવલ ભાવના, ધર્મપ્રીતિ ઉર ધરવા રે,
ઝંકારમાં લીન થવાયે, બાજે સુકિતઘંટ રણકારા રે....૬

અધૂરું સ્વપ્ન

લેખક : શ્રી મહેનલાલ દીપચંદ ચૌહાની

અહીં તો મહાન તાર્કિક શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજીએ જે કાર્ય કરેલ છે, એમનામાં જે વિદ્વાતાની પ્રભા ચમકતી હતી, સાથેસાથ જે સમન્વય શક્તિ મળતી હતી, એ સર્વ મારે જૂદા જૂદા વિદ્વાનોએ જાણે એકાદ પટ ન તૈયાર કર્યો હોય એમ જણાય છે.

‘દુષમા કાળરૂપી નિરામાં દિવાકર જોડે સૂયં જેવા હોઇને ‘દિવાકર’ નામવાળા અને પ્રતિષ્ઠિત વશવાળા યુનકેવલી આચાર્ય સિદ્ધસેને સમર્પિત નામા અદ્ભુત ગ્રન્થની રચના કરી, જેન સાહિત્યને અણ-મૂલી ભેટ ધરી છે.’

—શ્રી હરિભદ્રસુરિ (પંચવસ્તક)

શ્રી સિદ્ધસેન, શ્રી હરિભદ્ર પ્રમુખ સુરિઓ મારા પર કૃપાવન્ત થાઓ કે જેમના વિવિધ નિબંધોને સતત વિચારતાં મારા જેવા અદ્ય પ્રતિભાવાળા પણ શાસ્ત્ર રચવાની ક્ષિત્તિ રાખે છે.

—શ્રી વાદીદેવસુરિ (સ્વાદ્વાદરતનાકર)

સિદ્ધસેનરૂપી દિવાકર (સૂયં) અર્હન્તમતરૂપી આકાશમાં એવો પ્રકાશ પાથરે છે કે જેથી પૃથ્વી પર કવિરાજોની—અને સ્વર્ગમાં જહ્નુરપતિજીની પ્રભા ઝાંખી પડી ગઇ! એ આશ્ચર્યરૂપ છે.

—શ્રી મુનિરત્નસુરિ (અમમયરિત)

વાદી સિદ્ધસેન દિવાકર (રૂપી સૂયં) અસ્તંગત થતાં દક્ષિણપથમાં હવે વાદીઓરૂપી આગીઆ રપુરે છે.

—શ્રી પ્રભાચંદ્રસુરિ (પ્રભાવક ચરિત્ર)

તમસૂના પુનને હણવા શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરનો ઉદય થયો કે જેથી વાદીઓરૂપી ધુવડો ચૂપ થઈ ગયા.

—શ્રી પ્રદ્યુમ્નસુરિ (સમરાદિત્ય સંક્ષેપ)

ઉપર પ્રમાણે જે પ્રશસ્તિ સર્જાઈ હતી, એમાં હેઠળના કાગે મોટા અક્ષરોમાં જાણે એ મહાત્માના ટંકશાળી વચનો ન હોય એમ આલેખાયું હતું કે—

જેમ સર્વ નદીઓ સમુદ્રમાં સમાઈ છે તેમ હે પ્રભુ! સર્વ દૈશ્વિઓ તારામાં સમાઈ છે; વળી જેમ જૂદી જૂદી નદીઓમાં સમુદ્ર નથી દેખાતો, તેમ તે દૈશ્વિઓમાં તું વિશેષ દેખાતો નથી.

દ્વાવિશિકા સ્થા. ૧૪

જે શબ્દ નથી, રૂપ નથી, રસ નથી, તેમ મધ પણ નથી, વળી જે રૂપશ્ચ નથી, વર્ણ નથી, લિંગ-ચિન્હ નથી, જેને નથી પૂર્વત્વ કે નથી પરત્વ, તેમ જેને સંગ નથી એવો એક પરમાત્મા જિનેન્દ્ર મારી મતિ છે.

—શ્રી મહાવીરદ્વાવિશિકા સ્થા. ૧૫

જેના વિના લોકનો વ્યવહાર પણ સર્વથા ચાલી શકતો નથી તે-હુવનના એક ગુરુ સમાન અનેકાંત-વાદને નમસ્કાર.

શ્રી જિનવચનરૂપ જગવાન સદા જયવંત રહો, કે જે અન્ય દર્શનોના સમૂહરૂપ છે, જેનો મર્મ સમજવાને સર્વેમ સુખની પ્રાપ્તિ આવશ્યક છે.

—સન્મતિસૂચ

એ પછીની નિમ્ન કાંડકા વાંચતાં સરખામણી અને ઇતિહાસના અંકોડા નજરે ચઢ્યાં. અહા! કેવા સુંદર શબ્દોમાં, અને વળી સંક્ષેપમાં મુદ્દાસર નોંધ કરી છે!

“જેન ધર્મના પ્રમાણશાસ્ત્રના મૂળ પ્રતિષ્ઠાપક આચાર્ય સિદ્ધસેન દિવાકર અને પછી આપેત-મીમાંસા દ્વારા સ્વાદ્વાદ(અનેકાંતવાદ)નું સમર્થન કરનાર સ્વામી સમન્તભદ્ર—અને જૈનધર્મના મહાન પ્રભાવક અને સમર્થ સંરક્ષક મહાત્મા થયા. ચાલી આવતી માન્યતા અનુસાર સિદ્ધસેન સ્વેતાંબર સંપ્રદાયમાં વિક્રમ રાજાના સમયમાં થયા અને સમન્તભદ્ર દિગંબર સંપ્રદાયમાં વિક્રમની બીજી

(૮)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કવિત્વ]

સદીમાં થયા છે. કવચિત્ સમન્તભદ્રને વનવાસી તરીકે પોતાના સંપ્રદાયમાં શ્વેતામ્બરો સ્વીકારે છે અને વાદિમુખ્ય અને રત્નતિકાર તરીકે હરિભદ્રસૂરિ, હેમચંદ્રાચાર્ય, મલ્લગિરિજી આદિ ટીકે પણ આપતમી-માંસાના કર્તા તરીકે તેમને સ્વીકારેલા જણાતા નથી. ગમે તે હો, પણ ઉભય મહાન પ્રભાવક હતા જ.

વિક્રમના 'નવરત્નો' પૈકી જે 'ક્ષપણુક' નામ ગણાય છે એ સિદ્ધસેન હોવા થોડે એમ ડા. સતીશચંદ્ર કહે છે. ઉપલબ્ધ 'જૈનવાસ્તવ્યનું' સદૃશ નિરીક્ષણ કરતાં જણાય છે કે સિદ્ધસેન પહેલાં જૈનદર્શનમાં તર્કશાસ્ત્ર સંબંધી કોષ સ્વતંત્ર સિદ્ધાંત પ્રચલિત હતો નહિ. તેની પૂર્વ પ્રમાણશાસ્ત્ર સંબંધી વાતો કેવળ આગમ-ગ્રંથોમાં જ અરપટ રૂપે સંકલિત હતી; અને તે સમય સુધી તે વાતોનું કંઈ વિશેષ પ્રયોજન પણ હતું નહિ. સિદ્ધસેનસૂરિના પહેલાંનો જમાનો તર્ક-પ્રધાન નહોતો પરંતુ આગમપ્રધાન હતો. માત્ર આપત પુરુષના વચન ત્યાં સુધી શિરોધાર્ય ગણાતાં બ્રાહ્મણ અને બૌદ્ધધર્મની પણ એ અવસ્થા હતી, પરંતુ મહર્ષિ ગૌતમના 'ન્યાયસૂત્ર'ના સંકલન પછી ધોમે ધોમે તર્કનું જોર વધવા લાગ્યું અને જુગ-જુદા દર્શનોના વિચારોનું સમર્થન કરવા માટે સ્વતંત્ર સિદ્ધાંતોની રચના થવા લાગી."

સિદ્ધસેન સોથી પ્રથમ 'ન્યાયાવતાર' નામા તર્કપ્રકરણની સંસ્કૃતમાં રચના કરીને જૈન પ્રમાણુનો પાયો સ્થિર કર્યો. વિશેષમાં 'સન્મતિ' પ્રકરણ નામા મહાતર્કગ્રંથને પ્રાકૃતમાં આર્ષછંદમાં રચી 'નયવાદ'નું મૂળ દૃઢ કરી 'અનેકાન્તવાદ'નું સ્થાપન કર્યું, એ ત્રણ કાંડમાં વિકાસ છે. પહેલાં કાંડમાં માત્ર 'નય' (દૃષ્ટિનિર્ણય) સંબંધી ખૂબ વિશદ ચર્ચા કરીને 'નયવાદ' (Philosophy of Standpoints)નું નિરૂપણ કર્યું છે, બીજા કાંડમાં માત્ર જ્ઞાનની-ખાસ કરી પાંચ જ્ઞાનને-લગતી ચર્ચા છે. અને ત્રીજા કાંડમાં એય તત્ત્વનું નિરૂપણ છે. કોષ પણ વસ્તુ એકરૂપે કેવી માનવી નોષ્ટ્રએ, અને જૈન દૃષ્ટિ પ્રમાણે એય સ્વરૂપ કેવું હોવું નોષ્ટ્રએ એની સામાન્ય ચર્ચા સાથે પડે

પડે અનેકાન્તવાદ (Relative Philosophy) સ્થાપન કરવાનો, તેને સમજાવવાનો, તેની બારીકીઓ વર્ણવવાનો પ્રયત્ન છે. સાથેસાથે અનેકાન્તવાદમાં ઉપસ્થિત થતા દોષો બતાવવાનો તેમજ અનેકાન્તવાદ ઉપર થતા આક્ષેપોને દૂર કરવાનો બુદ્ધિગમ્ય અને પ્રમણ પ્રયત્ન છે; તેથી છેવટે ગ્રંથના અંતમાં અનેકાન્તવાદનું ભદ્રથાઓ એવી શુભ છન્દા દર્શાવી છે.

સિદ્ધસેનસૂરિ પ્રત્યેના આદર દિગંબર વિદ્વાનોમાં રહેલો દેખાય છે. હરિવંશ પુરાણના કર્તા જિન-સેનસૂરિએ, તત્વાર્થટીકા નામે રાજવાતિકના કર્તા અકલકેદેવે, સિદ્ધિવિનિશ્ચયના ટીકાકાર અનંતવીર્યે, ભગવતી આરાધનાના રચનાર શિવકોટિએ, પાર્શ્વનાથ ચરિતના કર્તા વાહિરાજસૂરિએ, એકાંતમંડનના કર્તા લક્ષ્મીભદ્ર, આદિ દિગંબર વિદ્વાનોએ સિદ્ધસેનસૂરિ સંબંધી અને તેમના સન્મતિતર્ક અથ સંબંધી ભક્તિભાવથી ઉદ્દેશ્ય કર્યો છે. શ્વેતામ્બર-ચાર્યોમાં શ્રી હરિભદ્રસૂરિએ સિદ્ધસેનને 'શુનકેવલી'ની કાટિમાં મૂક્યા છે. સિદ્ધસેન બીજાએ ન્યાયાવતાર પર, અને તર્કપંચાનન અભયદેવસૂરિએ સન્મતિતર્ક પર ટીકા રચીને, સિદ્ધસેનસૂરિ જૈન તર્કશાસ્ત્ર વિષયે સૂત્રધાર હતા તેનું સગૌરવ સમર્થન કર્યું છે. પ્રચંડ તાર્કિક વાહિદેવસૂરિએ તેમને પોતાના માર્ગદર્શક જણાવ્યા છે. પ્રસિદ્ધ આચાર્ય હેમચંદ્રસૂરિએ તેમની કૃતિઓ સામે પોતાની વિદ્વન્મનોરંજક કૃતિઓને પણ 'અશક્ષિત મનુષ્યના આજ્ઞાપવાણી' જણાવી છે અને સિદ્ધહેમચંદ્રાનુ-શાસનમાં ઉદાહરણ પ્રસંગે 'અનુસિદ્ધસેનકવચ' એ પ્રયોગવડે સિદ્ધસેનને સર્વોદ્દૃષ્ટ કવિ તરીકે સ્વીકારેલ છે. છેવટમાં યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયે સન્મતિતર્કનો ઉલ્લાસપૂર્વક છટકો ઉપયોગ કર્યો છે.

તેઓશ્રીના જન્મ વિક્રમનૃપની નગરી અવન્તિમાં કાલ્યાણનગ્રાનોય દેવર્ષિ નામના દિગ્જને ત્યાં, દેવશ્રી (દેવસિદ્ધ) નામા પત્નીની કુક્ષિએ થયો હતો. તેઓ બુદ્ધિમાન હોવાથી આવ્યવસ્થામાંથી જ દીપી ઉઠ્યા હતા અને યૌવનના આંગણે આવતા સર્વશાસ્ત્રમાં

અંક ૧]

અધૂરું સ્વપ્ન

(૯)

નિષ્ણાત થયા હતા તેમજ વાદ કરવામાં ઘણી કુશળતા ધરાવતા હોવાથી તે સમયના સમર્થ વાદીઓમાં તેમની ગણના થતી હતી. એક વેળાએ પાદસિમ્સરિસંતાનીય રક્તિલાચાર્યના શિષ્ય મુકુંદ આચાર્ય ઉર્ફે વૃદ્ધવાદી સાથે વાદ કરવા તેઓ ભરૂં પધાર્યા. મધ્યસ્થની વરણી કરવામાં ઉતાવળા થયા. પરાજય પામ્યા અને પ્રતિજ્ઞા કરેલી હોવાથી વૃદ્ધવાદીના શિષ્ય બન્યા. જો કે વૃદ્ધવાદીજીએ તો શહેરની રાજસભામાં જન્મ પુનઃ વાદ કરવાની ઇચ્છા દર્શાવેલી પણ સિદ્ધસેને કહ્યું કે આપ સમયના બાળ હોઇ, મધ્યસ્થને સમજાય તેવી રીતે ચર્ચાનો આરંભ કરો અને મેં લાંબી નજર દોડાવ્યા વગર 'અંધા આગળ આરસી' ધરવા જેવું પ્રવચન કયું. હવે તો આપ જ મારા ગુરુ છો. દીક્ષાક્ષણે નામ તો 'કુમુદચંદ્ર' રાખવામાં આવેલું પણ વિશેષ પ્રસિદ્ધિ તો સિદ્ધસેન દિવાકરજી તરીકે થઇ.

વિશેષમાં શ્વેતાંબર સાહિત્યમાં સંસ્કૃત ભાષાના પદાત્મક ગ્રીક ગ્રંથોના પ્રથમ પ્રણેતા સિદ્ધસેન છે. તેમની પહેલાં સંસ્કૃત ભાષાના વિશેષ અભ્યાસ કે આદર નહોતો, લાંબુધી તો જૈન શ્રમણોમાં પ્રાકૃત ભાષાનું પ્રભુત્વ હતું. શ્રમણોના અભ્યાસના વિષયો પણ ઘણા નહોતા. આગમ સાહિત્યનાં મૂળસૂત્રોને કંઈરથ કરાતાં-વંચાતાં. તે સિવાય સંસ્કૃતમાં રહેલાં વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષાદિનો અભ્યાસ વિશેષ કરીને નહિ હોય.

આવા મહાન મહાત્માના જીવન-કવન પ્રતિ મેત્રો લાંબાવી ન્યાં પ્રાંતભાગે દ્રષ્ટિ કરું છું ત્યાં એકાએક આશ્ચર્ય પામું છું.

ત્રણ ચિત્રોમાં આવેલાયેલી આ મહાન સંતની જુદી જુદી કાર્યવાહી સહજ વિચારમગ્ન બનાવે છે. એમાં ગુરુ પ્રત્યેના બહુમાનના જેમ દર્શન થાય છે તેમ તેમની જૂલ જોતાં એ સરલ ભાવે સ્વીકાર કરતાં રજભાવ વિલંબ નથી થતો. દલીલબાજીનું એકાદું ચિન્હ સરખું પણ જોવા મળતું નથી.

૧. અરે વૃદ્ધ! સુખાસન ઉચકતાં શું આજે તારા

ખભાને વિશેષ ભાર લાગે છે? સંસ્કૃતભિરાતા મહા-પંડિતના મુખમાંથી ગીર્વાણ ભાષામાં ઉચ્ચરાયેલા શ્લોકનો-લંબો અર્થ તબ નાષતિ? સુચુતાં જ પેલો વૃદ્ધ બોલી ઉઠ્યો-ન નાષતે તથા લંબો, નાષતિ નાષતે યથા અર્થાત્ તમારો 'નાષતિ' પ્રયોગ સાંભળી જે દુઃખ લાગ્યું છે એટલું ખાધ પરના ભારથી નથી લાગ્યું. વૃદ્ધના આ શબ્દો શ્રવણ કરતાં જ સુખાસન જીભું રખાવી, સિદ્ધસેન એમાંથી ઉતરી જાય છે અને પેલા વૃદ્ધના પગમાં પડી પોતાની સ્ખલના માટે ક્ષમા આહે છે. વિનમ્રપણે ઉચ્ચારે છે અહો ગુરુદેવ! આપને મારા પાલખીવાદક બનવાનો શાં જરૂર પડી? ખાકી આપનો જવાબ કાને પડતાં જ હું સમજી ગયો કે મારા ગુરુમહારાજ વૃદ્ધવાદી જ આપ છો.

વત્સ, શ્રમણધર્મના આચારને ન શોભે એવી રીતે તારા સરખો મહાન વિદ્વાન, મારો પદ્ધતર કે જોનામાં શાસનપ્રભાવતા કરવાની અન્નેડ કક્ષિત છે, તે આ રીતે રાજમાન્ય બની પ્રમાદ સેવે તો એ વેળા મારી ફરજ ઇશિરો કરવાની ખરીને? એ મેં બળવી.

ધન્ય એ ગુરુ અને ધન્ય એ શિષ્ય એમ ચિંતવી ન્યાં બીજા ચિત્રમાં નજર નાંખું છું ત્યાં વધુ વિનમ્રતાના દર્શન થયા.

૨. સંઘપુરિણો! આગમ ગ્રંથો જે પ્રાકૃત ભાષામાં છે તે આપની અનુમતિ હોય તો હું તેમનું સંસ્કૃત ભાષામાં પરિવર્તન કરી નાંખવા ઇચ્છું છું.

મહારાજ! આ અકર્તવ્ય વિચારને આપના હૃદયમાં રચાન આપી આપે તીથે'કર, ગણધર અને જિનપ્રવચનની મોટી 'આશાતના' કરી છે. આવા ઉદ્દેશર કાઢવા માટે જૈન શાસ્ત્રાનુસાર આપ 'સંઘમાલ'ના મોટા દંડની શિક્ષાના અધિકારી થયા છો.

આ શબ્દો શ્રવણ કરતાં આચાર્યશ્રીને ખેદ થયો, સરળતાથી પ્રાયશ્ચિત સ્વીકારવાની તમન્ના દાખવી. સઘે 'પારાચિત' નામા પ્રાયશ્ચિત આપ્યું.

વિદ્વાતાના શિખરે વિરાજેલા સંતમાં આટલી હદની નમ્રતા જોઈ ખરે જ આશ્ચર્ય થાય છે. ધડીભર એ પ્રસંગનું વર્તમાન તીથિચર્ચાના પ્રશ્ન જોડે

મીઠાં વચનો સહુને ગમે છે

શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ 'સાહિત્યચંદ'

પ્રિયવાક્યપ્રદાનેન સર્વે તુલ્યન્તિ જન્તવઃ ।
તસ્માત્તદેવ વક્તવ્યં વચને કિં દરિદ્રતા ? ॥

આપણે બોલવું તો પડે છે જ. મોડ્યાવગર ચાલે તેમ નથી. જે બોલી શકતા નથી તેઓને ઘણું દુઃખ થાય છે. મંત્રવચ્ચ થાય છે. પોતાના વિચારો જાન-જોને તેઓ સહેલાઈથી જણાવી શકતા નહીં હોવાથી તેઓ આંતરિક વેદના અનુભવે છે. પણ જેઓ બોલી શકે છે તેઓને તેની સાચી કલ્પના હોતી નથી. બોલતા આવડે છે તેથી ઘણા લોકો ઘણું બોલી નાખે છે. પણ તેના પરિણામોનો વિચર સરખો પણ કરતા નથી. અને એમ ઘણું બોલી જવાથી નહીં બોલવાંચોગ્ય બોલી જવાય છે. અને તેનાં કલ્પા કળા ઉત્પન્ન થાય છે. ઘણાના મનો દુભાય છે. તેઓ દુઃખી થાય છે. અને બોલનારની સામે તિરસ્કાર અને દેષ ધારણ કરે છે. વારતવિક રીતે આપણા બોલવાથી આપણું હાથ યતું જોઈએ. અને સાંભળનારને સમાધાન થતું જોઈએ. તેમજ તેને કાષ્ટ ઉચિત

માર્ગદર્શન થતું જોઈએ. ઘણા લોકોને એવી દેવ હોય છે કે, કોઈની સાથે બોલવું હોય ત્યારે કડવા વાક્યો જ બોલવા અને વગર કારણે જીભનો રાષ વહોરી લેવો. વારતવિક રીતે જોતાં આમ કરવામાં કોઈ જાતનું ચોગ્ય કારણ હોતું નથી.

શીર્ષકમાં આપેલ સુચાપિતમાં એમ જણાવવામાં આવેલ છે કે, જગતમાં અધાં જ છવમાત્રને માંડી વાણી ગમે છે. કોઈને કડવા વચનો ગમતા નથી. ત્યારે તેમ કરવામાં અડચણ શું છે? મીઠી વાણી પણ પંખીઓને પણ ગમી જાય છે અને તેઓ મીઠી વાણીયા વશ પણ યઈ જાય છે, એ પ્રત્યક્ષ અનુભવ છે. પશુઓને આપણા ઉચરેલા શબ્દોનો અર્થ નહીં સમજતો હોય પણ તેના ભાવાર્થ જરૂર સમજે છે. અને તેથી જ તેઓ મીઠી બોલી સાંભળીને રાહ થાય છે. અને આપણી આગા સ્વીકારવા લલચાય છે. દેવતાઓ પણ અમુક મંત્રોચ્ચારથી આકર્ષાય છે. અને આપણું કાર્ય કરી આપે છે. ત્યારે આપણે મીઠા વચન બોલવાની દેવ શા માટે ન પાડવી?

તુલના કરવાનું મન થાય છે. અને દાન-તના ઉપાસકો માન્યતાને ખરી કરાવવા એકાન્ત દહિનું સેવન કરી, શાસનની જે શોભા (!) વધારી રહ્યા છે તે પ્લાનિ ઉપજાવે છે.

૩. તરંગમાળા આગળ વધે ત્યાં તો એ મહાત્માને ત્રીજા ચિત્રમાં અવંતીનરેશ વિક્રમાદિત્ય સામે અંગ્રાપણે અને અવધૂત દશામાં વાત કરતાં જોયાં.

હે અવધૂત! આ મહાકાલેશ્વર જેવા મહાદેવનું આ રીતે ખેસી અપમાન કરવું તમને શોભતું નથી. શિવજી મહારાજ પ્રેક્ષપૂરે તો કામદેવની માફક તમને બાળીને ભરમ કરી દેશે.

પરજાન! હું કોષ્ટપણ દેવનું અપમાન કરતો નથી. દેવની તો સ્તવના કરાય એ હું જાણું છું. પણ સામે

દેખાતા આ દેવ (શીવલિંગ) મારી સ્તુતિ શ્રવણ કરવાને શક્તિમાન નથી.

અવધૂત, તમે સુખેથી સ્તુતિ કરો. હું જોઉં છું કે કેમ એ સાંભળતા નથી. જ્યાં સ્તુતિના શ્લોકો મનોરમ વાણીમાં અવધૂતના મુખમાંથી પ્રગટ થવા માંડ્યા કે લિંગમાંથી ધૂમાડો તીકળેતો શરૂ થયો અને દશનો આંક વટાવી શ્લોક આગળ ઉચ્ચાર્યા કે એ કાટ્યું અને એમાંથી પ્રભાવિક શ્રી પાર્શ્વનાથ બિંબ પ્રગટ થયું. અવધૂતે પ્રણામ કરી સ્તવના પૂર્ણ કરી.

આ છે શ્રી અવંતીપાર્શ્વનાથના તીર્થહિદારનો પ્રસંગ. સ્તવના એટલે 'કલ્યાણમંદિર' નામો સ્તોત્રની રચના અને અવધૂત એ આપણા કથાનાયક શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજી પોતે.

અંક ૧]

મીઠી વચનો સંકુને ગમે છે

(૧૧)

મીઠી મધુરી વાણી મોલતા જીભને કાંઈ વધુ કષ્ટ પડે છે એમ પણ નથી. મીઠું મોલવામાં કાંઈ દ્રવ્ય ખરચવું પડે છે એમ પણ નથી. ખરું જોતાં તો જળતને જીવવાનો મીઠું મોલવું એ એક મંત્ર છે. જળમાં લોકપ્રિય થવાનું એ એક અમોઘ સાધન છે, માટે જ સુભાષિતકાર કહે છે કે, મીઠું મોલવામાં દિન્દ્રીપણ કે કંજુસાઈ જતાવવાની શી જરૂર છે?

વેપાર રાજગારમાં દ્રવ્ય કમાવવાનું હોય છે. અને એમાં પ્રત્યક્ષ સ્વાર્થ સમાએલો છે, એમાં પણ મીઠું મોલવાથી જ ગ્રાહકનું મનરંજન કરવું પડે છે. અને તેમાં મીઠી વાણી મોલવામાં આવે તો જ આપણે સ્વાર્થ સધાય એમ છે, ત્યારે મધુર અને લોહિત વહાણુ લાગે એમ મોલવું જ પડે છે. ત્યારે દરેક પ્રસંગે હસવું મુખ રાખી મીઠું જ મોલવાની ટેવ આપણે પાડીએ તો કેવું સારું ?

શાસ્ત્રકારોએ વાણી ઉપર સંયમ મૂકવાનું કહેલું છે. એનું રહસ્ય ઝોળાખવું નોંધ્યું. ત્યારે આપણે મીઠું જ મોલવું છે ત્યારે સાથે સાથે તે વચન સત્ય અને તથ્ય પણ હોવું જ નોંધ્યું, એ ન જુલવું નોંધ્યું. લોહિત વહાણુ લાગે માટે ગમે તેવું અસત્ય જુકાણું એમની આગળ મોલી દેવું એ પણ અયુક્તજ છે. તદ્દન જૂઠું મોલવું એ તો પ્રત્યક્ષ મહાપાપ છે, માટે આપણે મીઠું મોલવું અને સાથે સાથે સત્ય પણ મોલવું જ નોંધ્યું.

સત્ય મોલવું એમ કહ્યું, તેથી એમ સમજવાનું નથી કે ગમે તે પ્રસંગે અગર ગમે તે વ્યક્તિની આગળ જેવું હોય તેવું સાચું જ મોલી દેવું. સત્ય મોલવું ને કે યુક્ત છે, છતાં તે મોલવાથી ને કાંઈ અજીવન થવાનો સંભવ હોય તો તેવો પ્રસંગ ટાળવો નોંધ્યું. ધારે કે, કોઈ મનુષ્યનો પુત્ર મૃત્યુ પામ્યો હોય, અને આપણને તેની ખબર પહેલાં મળી ગએલી હોય, ત્યારે જે માણસને તે ખબર પહોંચાડવી હોય તે કેવી રીતિમાં છે એનો વિચાર કરવો નોંધ્યું. તે ભોજન કરતા હોય અને આપણે એ ખબર સંભળાવી દઈએ તો એનું પરિણામ ખરાબ આવે એ દેખીતું જ છે. કોઈને એકદમ આઘાત

ઉપજે એવું મોલી દેવું એ સત્ય છતાં ઉચિતપણાનો ભંગ કરનારું છે એ ધ્યાનમાં રાખવું નોંધ્યું. તેમજ કોઈની શુભ વાત હોય અને એ ઉઘાડી થતાં તેનું માન ધરાવું હોય અને એના ઉપર સંકટ આવવાનો સંભવ હોય તો એ સાચું છતાં અયોગ્યજ મોલવા જેવું છે. આપણા સત્ય મોલવાથી કોઈનો પ્રાણવાત થશે એનો સંભવ જણાતો હોય ત્યાં મોલવા કરતા મૌન ધારણ કરવું એ ઉચિત છે.

ઉપરના વિવેચન ઉપરથી સ્પષ્ટ સિદ્ધ થાય છે કે, આપણે મોલવું તે સત્ય છતાં મિષ્ટ હોવું નોંધ્યું. અને સાથે પ્રસંગને અનુસરીને મોલવું હોવું નોંધ્યું. મોલવું એ પણ એક જાતની કલા હોય છે. ફેટલા-એક લોકો એવું બોલે છે કે, સાંભળનારા બધા રાજ થઈ જાય અને મોલનારની વાદવાહ પોકારે. ત્યારે ફેટલાએકના મોલવાથી કલહ અને કંકાશ જ પેદા થાય. આપણે એમાંથી ક્યો માર્ગ રેતીકારનો એનો વિચાર કરવાનો છે. અમથો બદલાઈ કરવાથી તો ધણાને તિરસ્કાર છૂટે છે, માટે આપણને સધારે આકર્ષક અને રંગક મોલતા નહીં આવડતું હોય તો આપણા માટે મૌન ધારણ કરવું એ સહુથી ઉચિત માર્ગ લેખી શકાય. કારણ કલા બધાએને જ સાધ્ય અને છે એવો નિયમ નથી.

મીઠું મોલનારનો બીજો પણ એક વર્ગ હોય છે. તેઓ ફક્ત પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા માટે મીઠું મોલે છે. તેઓ સાંભળનારના ખૂબ વળાણ કરે છે. તેને ચડાવે છે. અને એમ કરતાં પ્રોત્સાહન સ્વાર્થની વાત એવી તો ખૂબીથી એની આગળ મૂકે છે કે, જેથી સામે માણસ સંજ્ઞતાથી પોતાની શુભ વાત ને કોઈ આગળ નહીં કહેવા જેવી હોય તે પ્રયત્ન કરે છે. અમ કરી એ મિષ્ટભાષી પોતાનો સ્વાર્થ સાધી જાય છે. એવા માણસની એ મીઠી મોલી એટલે તલવારની ધાર ઉપર મધ ચોપડેલી જેવી હોય છે. સ્વાદમાં તો મીઠી લાગે પણ અંતે એ જીભ કાપી નાખનારી નિવડે છે. એ ધ્યાનમાં રાખવું નોંધ્યું.

કુમારપાળના જીવનવૃત્તાન્ત સંબંધી સાહિત્ય

લેખક : પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

સૌલુકચનરેશ પરમાર્હત રાજર્ષિ કુમારપાળનો જન્મ વિ. સં. ૧૧૪૯માં થયો હતો. એમણે 'કલિકાલ-સર્વગ' હૈમચન્દ્રસૂરિ દ્વારા પ્રતિબોધ પામી વિ. સં. ૧૨૧૬માં માગશર શુદ્ધ બીજને દિવસે જૈન ધર્મ પ્રકટપણે અંગીકાર કર્યો હતો.^૧ એમને વિ. સં. ૧૧૯૯માં માગશર શુદ્ધ ચોથને દિવસે રાજ્ય મળ્યું હતું.^૨ એમનો વિ. સં. ૧૨૩૦માં સ્વર્ગવાસ થયો હતો.

આ બ્રુપાલનું જીવન તે સમયની યુગરાતની સાંસ્કૃતિક, સામાજિક, ધાર્મિક અને રાજકીય પરિસ્થિતિ ઉપર મદત્તવનો પ્રકાશ પાડે છે. સાથે સાથે બારતવર્ષના ઇતિહાસ માટે પણ એ સળગ સામગ્રી પૂરી પાડે છે. એમનું જીવન એક મહાકાવ્યનો મનોરમ વિષય જની શકે તેમ છે. એમણે જીવનની લીલીસૂપી જોષ છે—અનુભવી છે. એમને 'ધીરોદાત્તા નાયક' તરીકે જિનવિજયજીએ નિર્દેશ્યા છે.^૩ અને એમનું જીવનવૃત્તાન્ત અનેક જૈન ગ્રંથકારોએ આલેખ્યું

૧ જીઆ મહાપરાજય.

૨ જીઆ કુમારપાળચરિત્ર સંગ્રહનું "પ્રસ્તાવનાદિ વખતવ્ય" (પૃ. ૧૬)

૩ એજન. પૃ. ૧૯ (રાજર્ષિ કુમારપાલ)

એવું કપટયુક્ત મીઠું બોલનારા તે બોટું બોલનારા કરતાં પણ દુષ્ટપણમાં ચઢી જાય તેવા હોય છે. આપણી સાથે વાસ્તવિક કરતા વધારે મીઠું બોલનારા હોય અને આપણી રત્નિ જ કરતા હોય ત્યારે આપણે નક્કી સમજ લેવાનું છે કે, એ માણસ જે બોલે છે તેમાં એનો નીચ સ્વાર્થ જ રહેલો છે. એવા મીઠું બોલનારથી તો આપણે દૂર રહેવું જ ઉચિત છે.

એ ઉપરથી આપણે પણ મીઠું બોલતા શીખવું તો ખરું. પણ તેની પાછળ નીચ સ્વાર્થનો આશય હોવો ન જોઈએ. એમ હોય તો જ આપણું મીઠું બોલવું યોગ્ય ગણાય.

છે. એમાંની કેટલીક રચના સંસ્કૃતમાં, કેટલીક પાદ્યમાં તો કેટલીક પ્રાદેશિક ભાષામાં મૂંઝાયેલી મળે છે. આમ આ નરેશને અંગે જે વિસ્તૃત સાહિત્ય મળે છે તેની આછી રૂપરેખા હું અહીં રજૂ કરું છું અને પ્રકાશન માટે યોગ્ય પ્રબંધ થશે તો વિવિધ વિજ્ઞતાના પ્રમાણ-પૂર્વકના ઉલ્લેખ સહિત એમનું સમગ્ર જીવનવૃત્તાન્ત મારી માતૃભાષામાં (ગુજરાતીમાં) તૈયાર કરવાની અભિલાષા વ્યક્ત કરું છું.

કુમારપાળના જીવનવૃત્તાન્તની સામગ્રી આપણને બે પ્રકારે મળે છે. (૧) સ્વતંત્ર કૃતિરૂપે અને (૨) પ્રાસંગિક વક્તવ્યરૂપે. આ બંને પ્રકારની સામગ્રી અનુક્રમે હું ભાષાદીઠ અહીં નોંધું છું.^૧—

(૧) સ્વતંત્ર કૃતિઓ

(અ) સંસ્કૃત (૧૨)

(૧) કુમારપાળદેવચરિત્ર આ અજ્ઞાત પુરાતન સંક્ષિપ્તકૃતિ છે. એમાં ૨૨૧ પદો છે. એ દ્વારા કુમારપાળને રાજ્ય મળ્યું તે પહેલાંની વિગતો વ્યવસ્થિત

૧ આ બાબત એ જૈન સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઇતિહાસ(ખંડ ૨, ઉપખંડ ૧)માં વિચારી છે. આ ખંડ અત્યારે તો અપ્રકાશિત છે.

ત્યારે આપણી વાણી મીઠી, સાચી, સમયોચિત કોઈને પણ નહીં દુભવનારી અને કપટ રહિત હોવી જોઈએ, એ સિદ્ધ થાય છે. સમાજમાં આપણે લોકપ્રિય થવું હોય, લોકોમાં આપણું શબ્દને કંઈ મદત્ત અપાવવું હોય, આપણો દરજ્જો વધારવો હોય, આપણા આત્માનું કંઈક જીવું સ્થાન પ્રાપ્ત કરી લેવું હોય તો આપણા વર્તનમાં સુમેળ સાધવો પડશે. અને બોલવા જેવું જ આપણું આચરણ પણ ઉચિત રાખવું પડશે, એ સ્પષ્ટ છે. આ બધું સાધવા માટે આપણા આત્માને સતત નિયંત્રિત અને સાવચેત રાખવો પડશે. ત્યારે જ આપણે વચનની શુદ્ધતા સાધી શકીશું.

સ્વરૂપે રજૂ કરાઈ છે. છેલ્લાં પાંચ પછી સ્વરૂપે રાજ્ય-પ્રાપ્તિ બાદની બીનાઓ વર્ણવે છે. આ કૃતિની એક હાથપોથી વિ. સં. ૧૩૮૫માં લખાયેલી મળે છે. જિનવિજયજીના મતે આ કૃતિ કુમારપાલના અવસાન બાદ બહુ ઓછા સમયમાં રચાઈ છે.^૧

(૨) કુમારપાલ દેવચરિત્ર આ ૭૪૦ પદોની કૃતિ સોમતિલકસુરિએ વિ. સં. ૧૪૦૦ના અરસામાં રચી છે. એમાં પ્રારંભમાં ૨૦૦ પદો કુમારપાલને રાજ્ય પ્રાપ્તિ થયું તે પૂર્વેની હકીકત પૂરી પાડે છે અને એ લખાણ ઉપર્યુક્ત કૃતિને આધાર-પ્રાયઃ એના જ શબ્દોમાં થોભયું છે.

આ કૃતિના પ્રારંભના અને અંતના ઉલ્લેખ જોતાં એ કોઈ અન્ય ગ્રંથનો ભાગ હોય એમ લાગે છે. ૨ જો આ અનુમાન સાચું જ હોય તો આ સ્વતંત્ર કૃતિ ન જ ગણાય.

(૩) કુમારપાલચરિત્ર—આ, જયસિંહસુરિએ દસ સર્ગમાં વિ.સં. ૧૪૨૨ માં રચ્યું છે.

(૪) કુમારપાલપ્રતિભોધચરિત્ર—આ સોમ-તિલકસુરિએ વિ. સં. ૧૪૨૪ માં રચ્યું છે.^૩

સોમતિલકસુરિએ કુમારપાલદેવચરિત્રમાં કુમારપાલપ્રતિભોધ જોવાની બલામણુ કરી છે તે આ જ કશે.

(૫) કુમારપાલપ્રભોધપ્રબન્ધ—આ ગદ્યપદ્યાત્મક રચનાની એક હાથપોથી વિ.સં. ૧૪૬૪માં લખાયેલી છે.

(૬) કુમારપાલચરિત્ર—આ ચારિત્રસુન્દર-ગણિની વિ. સં. ૧૪૮૭ની રચના છે.

(૭) કુમારપાલપ્રબન્ધ—આ જિનમંડનગણિ-એ વિ. સં. ૧૪૯૨ માં રચ્યો છે. એનો કેટલોક ભાગ ગદ્યમાં તો કેટલોક પદ્યમાં છે. આ કૃતિ

ઉપર્યુક્ત કુમારપાલપ્રભોધપ્રબન્ધને આધારે થોભઈ હોવાનું જિનવિજયજીએ સૂચવ્યું છે.^૫

આ કુમારપાલપ્રબન્ધનું મગનલાલ ચુનીલાલ વૈદ્ય ગુજરાતીમાં કરેલું ભાષાંતર માયકવાડ સરકાર તરફથી છપાવાયું છે. આ પ્રબન્ધનો હિન્દી સાર લલિતવિજયજીએ કુમારપાલચરિત્રના નામથી તૈયાર કર્યો હતો અને એ છપાવાયો છે.

(૮) કુમારપાલચરિત્ર—આ ગદ્યપદ્યાત્મક ચરિત્ર ધનરત્ને વિ. સં. ૧૫૩૭ માં રચ્યું છે.

(૯) કુમારપાલચરિત્ર—આ સોમવિમલની રચના છે. જુઓ “પતનરથ ભાડાગારીયગ્રન્થસૂચી” (અંક ૧, પ્રસ્તાવના પૃ. ૪૪).

(૧૦) કુમારપાલચરિત્ર—આ ૬૩૦૦ શ્લોક જેવડું પદ્યાત્મક ચરિત્ર સોમચન્દ્રગણિએ રચ્યું છે.

(૧૧) કુમારપાલચરિત્ર—આ અગાંતકર્તક છે.

(૧૨) કુમારપાળપ્રબન્ધ—આના કર્તાનું નામ જાણવામાં નથી.

(આ) પાઠ્ય (૩)

(૧૩) કુમારપાલપરિબોધ—આ શતાર્થી સોમપ્રભસુરિએ લગભગ ૯૦૦૦ શ્લોકમાં સુખ્યતથા જઘણમરહદ્દીમાં વિ. સં. ૧૨૪૧ માં રચ્યો છે. આનું વાર્તાત્મક નામ જિણુધરમપરિબોધ છે અને એ ‘કલિકાલસર્વજ્ઞ’ હેમચન્દ્રસુરિએ જે કથાઓ દ્વારા કુમારપાલને પ્રતિભોધ પમાઓ તેના સંગ્રહરૂપ છે.

(૧૪) મોહરાજપરાજય—આ અજયપાલના મંત્રી યશપાલે વિ. સં. ૧૧૭૩ થી ૧૧૭૬ ના ગાળામાં રચ્યો છે. આ પાંચ અંકનું રૂપકાત્મક નાટક છે. એનો કેટલોક ભાગ દ્વેષાધિક નાટકોની જેમ સંસ્કૃતમાં છે.

૧ જુઓ કુ. અ. સં. ૬ કિચિત્ પ્રાસ્તાવિક (પૃ. ૨)

૨ એજન, પૃ. ૩

૩. જુઓ જિનરત્નકોશ (વિભાગ ૧, પૃ. ૯૩)

૪ આ ઉપર્યુક્ત દ્વિતીય કૃતિથી ભિન્ન છે ?

૫ જુઓ ક્રમચંસંબંધ કિચિત્ પ્રાસ્તાવિક (પૃ. ૫).

૫ આનું ચોથું પદ્ય નીચે સુલખ છે:—

“અજ્ઞાનતિમિરાધ્યાનાં જ્ઞાનાન્નજનશલાકયા ।

નેત્રમુન્મીલિતં ચેન તસ્મે શ્રીગુરવે નમઃ ॥૪॥

(૧૪)

શ્રી જૈન-ધર્મ પ્રકાશ

[કાર્તિક

(૧૫) કુમારપાલચરિત્ર—આ ૬૫૦ શ્લોક જેવડી કૃતિ પૃથ્વાચન્દ્રના શિષ્ય હુરિશ્ચન્દ્રે રચી છે. એ મુદ્રિત થઈ હોય એમ જાણવામાં નથી.

(ક) ગુજરાતી (૩)

(૧૬, ૧૭) કુમારપાલરાસ—કવિ ઋષભદાસે આ નામની બે કૃતિ રચી છે: (૧) મોટી અને (૨) નાની. મોટી કૃતિ એમણે જિનમંડનગણિકૃત કુમારપાલપ્રબન્ધને આધારે વિ. સં. ૧૬૭૦ માં રચી છે. નાની કૃતિ ૨૧૬૨ ગાથા પૂરતી છે, જ્યારે મોટી ૪૫૦૬ ગાથા પૂરતી છે એમ “આનંદ કાવ્ય-મહોદધિ” (મૌકિતક)માંના “કવિવર ઋષભદાસ”- (પ ૭૧)માં કહ્યું છે. અહીં નાની કૃતિનો રચનાસમય જણાવાયો નથી. મોટી કૃતિ તો આંબ કાંબ (મૌ ૮) તરીકે પ્રકાશિત થઈ છે, પણ નાની કૃતિ કોઈ સ્થળેથી હાવાવાદ હોય તો તે એવાજણવામાં નથી.

(૧૮) કુમારપાલરાસ—આ ‘ખરતર’ ગચ્છના શાંતિકર્ણગણિના શિષ્ય જિનહર્ષે વિ. સં. ૧૭૪૨ માં રચ્યો છે અને એ મુદ્રિત છે.

(૨) પ્રાસંગિક કૃતિઓ

(અ) સંસ્કૃત (૧૧)

(૧૯) દયાશ્રય-મહાકાવ્ય (અંતિમ પ્રાંચ સર્ગ). એમાં કુમારપાલના રાજ્યાભિષેકથી વ્રત્તાંત આપાયો છે.

(૨૦) ત્રિપદ્ધિશાકાપુરુષચરિત્ર (૫૧^૧ ૧૦, સર્ગ ૧૨, શ્લોક ૪૫-૬૬). આ દ્વારા કુમારપાલે જૈન યન્યા બાદ ને શુભ કાર્ય-આચરણ કર્યા તેની વિગત છે. એ ભવિષ્યવાણી તરીકે આલેખાઈ છે.

(૨૧) શત્રુજયમાહાત્મ્ય—આ ધનેશ્વરસૂરિની વિ. સં. ૪૭૭ ની રચના હોવાનું મનાય છે, ગમે તેમ પણ એમાં કુમારપાલ વિષે કેટલુંક લખાયું છે.

(૨૨) પ્રભાવકચરિત—આ પદાત્મક કૃતિ પ્રભાચન્દ્રસૂરિએ વિ. સં. ૧૩૩૪ માં રચી છે.

(૨૩) પ્રબન્ધચિન્તામણિ—આ ગદ્યાત્મક કૃતિ મેરુતુંગસૂરિએ વિ. સં. ૧૩૬૧ માં રચી છે.

(૨૪) કલ્પપ્રદીપ યાને વિવિધતીર્થકલ્પ—આ જિનપ્રભાસૂરિએ વિ. સં. ૧૩૬૪ થી ૧૩૮૬ ના અરસામાં રચ્યો છે.

(૨૫) ચતુર્વિંશતિપ્રબન્ધ યાને પ્રબન્ધકોશ—આ રાજશેખરસૂરિની વિ. સં. ૧૪૦૫ ની રચના છે.

(૨૬) પુરાતનપ્રબન્ધસંગ્રહ—આમાં વિવિધ પ્રબન્ધો છે. એ વિકસની સોળમી સદી કરતાં તો અગાંવીત જણાતા નથી. આ પ્રબન્ધોમાંના ક્રમાંક ૨૪-૨૮ એ પાંચ પ્રબન્ધો કુમારપાલને અંગેના છે. વળી પૃ. ૪૫-૪૭ માં કુમારપાલ સંબંધી કેટલુંક લખાયું છે.

(૨૭) ઉપદેશતરંગિણી—આ રતનમંદિરની વિ. સં. ૧૫૧૯ પહેલાંની રચના છે.

(૨૮) ઉપદેશપ્રાસાદ—આ રવોપત્ત શક્તિપી વિશ્વસિત કૃતિ લક્ષ્મીવિજયસૂરિએ વિ. સં. ૧૮૪૩ માં રચી છે.

(આ) પાઠ્ય (૧)

(૨૯) કુમારપાલચરિત્ર (પ્રાકૃત દયાશ્રય)—આ ‘કલિ.’ હેમચન્દ્રસૂરિએ પોતાં રચેલા સિદ્ધહેમચન્દ્રના આઠમા અધ્યાયનાં સૂત્રો ઉપર પ્રકાશ પાડે છે અને સાથેસાથે કુમારપાલનું ચરિત્ર સ્ફૂર કરે છે. આ મુખ્યત્વે આકરણનો ગ્રંથ ગણાય તો એ પ્રાસંગિક કૃતિ ગણાય; નહિ તો એ સ્વતંત્ર કૃતિ ગણાય.

(ક) રાજરથાની

રાજરથાની ભાષામાં કુમારપાલને અંગે રચનાઓ હોવાનું કુ. ચ. સં. ના કિંચિત્ પ્રારંભિક (પૃ. ૬) માં કહ્યું છે, પરંતુ એ પૈકી કેટલી કૃતિ સ્વતંત્ર છે અને કેટલી નહિ કલ્યાણિની ગવેષણા કરવાનું કાર્ય તો એ રચનાઓના કંઈ નહિ તો નામોદલેખ પણ જણાવા મળે થઈ શકે એટલે એ સામગ્રીના અભાવમાં આ સંબંધમાં હું કંઈ કહેતો નથી. આ પુસ્તકોનું—સામગ્રીનું—વશિષ્ઠ પરિશીલન કરનારને ગુજરાતનો વિસ્તૃત ઇતિહાસ અને જીહ્વશુજરાતનો—ભારતના કેટલાએ ઇતર પ્રાંતોના સંક્ષિપ્ત પરિચય મળી રહે તેમ છે. વિશેષમાં કુમારપાલને અંગે અનેક

શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાર્થશતક

(૧૭) :

અનુ૦ આચાર્યશ્રી વિજયમહેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

૫૦ (૭૩)—કેટલા સ્ત્રીને આશ્રયીને રહેલ વસ્તુને બાળવાનું તેજોલેશ્યાનું સામર્થ્ય છે ?

ઉ૦—શ્રી ભગવતીસૂત્રની ટીકામાં શ્રી ગૌતમ-સ્વામીના વર્ણનમાં અનેક યોગ્યપ્રમાણ સૂત્રને આશ્રયીને રહેલ વસ્તુને બાળવાનું સામર્થ્ય કહેલ છે, એ પ્રમાણે પ્રવચનસારોદ્ધાર ટીકામાં પણ છે.

શંકા-૧૬૭ કાક સ્થળે તેજોલેશ્યાનું સામર્થ્ય ૧૬ દેશને બાળવાનું કહ્યું છે તે શું ?

સમાધાન—તે પણ શ્રી ભગવતીસૂત્રના પંદરમા-શ્લોકને અનુસારે બાળવું—તત્પાઠસ્તુ એવં-અજ્ઞોત્તિ-સમણે ભગવં મહાવીરે સમણે ણિગંથે આમંતેત્તા એવં વયાસિ જાવ તિણં અજ્ઞો ગોસાલેણં મંસ-લિપુત્તેણં મમવહાણ સરીગંસિ તેયં ણિસટ્ટે સેણં અલાહિપજં તે સોલસરહં જણવયાણં તં-અંગાણં વંગાણં કલિંગાણં મગહાણં મલયાણં માલવગાણં અચ્છાણં વચ્છાણં કચ્છાણં પાઠાણં લાઠાણં વજીણં મોલીણં કોસલગાણં આવાહાણં સંસુત્તરાણં

બાળતો બાળવા મળે તેમ છે. એમાંની કેટલીક હું અહીં નોંધું છું—

જનમવર્ષ, વિદ્યાભ્યાસ, રાજ્યપ્રાપ્તિ યુદ્ધ તે પૂર્વેની હાડમારી અને રખડપટ્ટી, હેમચન્દ્રચરિ સાથેનો સમાગમ, રાજ્યની પ્રાપ્તિ. જૈન ધર્મનો સ્વીકાર, વિવિધ રાજ્યો સાથેનું યુદ્ધ, દ્વિતર્યા, વિદ્યા-વ્યાસંગ, સામાજિક સુધારણા, રાજ્યકારભાર, ધર્મ-સદ્વિજ્ઞાના, તીર્થોના ઉદ્ધાર, જિનમંદિરાદિનું નિર્માણ, મધયાત્રા, કળાકૌશલ્યનો પ્રચાર, રાજ્યવિસ્તાર,

૧ નિર્વંશના ધનને ત્યાગ, મઠપાનને નિષેધ અને શૂતની મનાઈ.

ઘાતાણ વહાણ ઉચ્છાદનયાણ માસીકરણયાણ ત્તિ” બાવાર્થ—હે આચાર્ય ! શ્રમણ ભગવાન મહાવીર શ્રમણ-નિર્વંશીને મોલાવીને આ પ્રમાણે કહે છે કે હે આચાર્ય, યાવત્ ગોશાલો મંખરીપુત્રે મારા વધ માટે શરીરમાં રહેલ તેજને કાઢેલ છે, તે તેજ સોળ દેશને બાળી શકે છે, તે દેશોના નામ—અંગ, જંગ, કલિંગ, મગધ, મલય, માલવ, અચ્છ, વચ્છ, કચ્છ, પાઠ, લાઠ, વર્ણ, મોલી, કોશલ, આવાહ, સંસુતર તે તેજ આ સોળ દેશોના ઘાતને માટે, વધને માટે, નાશને માટે અને ભરમ કરવાને માટે હોય છે. ॥ ૭૩ ॥

૫૦ (૭૪)—તેજોલેશ્યા અને શીતલેશ્યા શું કરે છે ?

ઉ૦—સન્વસ્સ ઉપહસિદ્ધં રસાઈ આહાર-પાગજનણં ચ ॥ તેયગલદ્ધિનિમિત્તં ચ તેયગં હોઈ નાયવ્વં ॥૧॥ બાવાર્થ—સર્વ જીવોને ઉજ્જ્વલતા-ગરમીથી સિદ્ધ રસાદિ આહારના પાકને ઉત્પન્ન કરનાર તેજસ લગ્નિધના કરણભૂત તેજ હોય એમ બાળવું, આ પ્રમાણે જીવાભિગમની ટીકામાં છે.

શંકા—તેજોલેશ્યા તો તેજસ શરીરમાંથી નીકળે

અમારિયોપણા, શ્રમણોપાસકતા, રાજનીતિ અને સ્વર્ગવાસ.

ઋણસ્વીકાર—પ્રસ્તુત લેખ લખવા માટે રકુમારપાલ ચરિત્રસંગ્રહને અંગેનું જિનવિજયજીનું લખાણ વાંચતાં પ્રેરણા થઈ એટલું જ નહિ પણ આ લેખ તૈયાર કરવા માટે એમાંથી વિપુલ સામગ્રી નજરે પડતાં એનો મેં અહીં ઉપયોગ કર્યો છે એટલું હું ઋણસ્વીકાર પરત્વે કહી આ લેખ પૂર્ણ કરું છું.

૨ આ પુસ્તકનું સંપાદન જિનવિજયજીએ કર્યું છે. અને એ “સિધ્ધી જૈન ગ્રંથમાલા” માં ઇ. સ. ૧૯૫૬ માં પ્રકાશિત કરાયું છે.

(૧૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કાર્તિક

છે એ વાત પ્રસિદ્ધ છે, પરંતુ શીતલેશ્વા કથાથી નીકળે છે ?

સમાધાન—શીતલેશ્વા પણ તૈજસ શરીરમાંથી જ ઉત્પન્ન થાય છે. તત્ત્વાર્થસૂત્રની રીકામાં કહ્યું છે કે—યદા ઉત્તરગુણપ્રત્યયા લઘિરૂપન્ના ભવતિ તદા પરં પ્રતિદાહાય વિસ્રજતિ શેષવિષાદ્યાતો ગોસાલા-દિવન્ પ્રસન્નસ્તુ શીતલેજસા અનુગૃહ્ણાતિ, લોક-પ્રકાશમાં પણ કહ્યું છે કે—અસ્માદેવ ભવત્યેવં શીત-લેદ્યાવિનિર્ગતિઃ ॥ સ્યાતાં ચ રોપતોષાભ્યાં નિપ્રહાનુપ્રહાવિતઃ ॥ ૧ ॥ બાવાર્થ—જ્યારે ઉત્તરગુણ પ્રત્યયિક લઘિ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે બીજાને બીજાવાને માટે ક્રોધથી ધમધમેલો તેમજેશ્વાને કાઢે છે, ગોસાલા-ની માફક અને પ્રસન્ન હોય ત્યારે શીતલેશ્વાનકે બીજાને ઉપકાર કરે છે. લોકપ્રકાશમાં પણ આ તૈજસ શરીરથી જ શીતલેશ્વા નીકળે છે, અને રોપતોષ એટલે ક્રોધ અને પ્રસન્નતાથી નિઃપ્રદ અને ઉપકારને માટે થાય છે. ॥ ૭૪ ॥

પ્ર૦ (૭૫)—આહારકલ્પિને ધારણ કરનાર મુનિ અને વિદ્યાધરે તિર્યગ્ એટલે તીર્થો કેટલે દર સુધી જાય ?

ઉ૦—આહારક શરીરી ઉત્કૃષ્ટ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સુધી જાય, વિદ્યાચારણ મુનિયો અને વિદ્યાધરે નંદીશ્વરકોપ સુધી જાય છે, જંધાચારણ મુનિયો રૂપકકોપ સુધી જાય છે. સંગ્રહણી રીકામાં કહ્યું છે કે—ઔદારિકસ્ય તિર્યગ્ ઉત્કૃષ્ટો વિષયો વિદ્યાધરાન્ આશ્રિત્ય આનંદીશ્વ-રાન્, જંધાચારણાન્ આશ્રિત્ય પ્રત્યારુચકપર્વતાન્ ઝૂર્ણં ઉભયાન્ પ્રત્યાપણ્ડુકવનાન્ । વૈક્રિયસ્ય અસંભવેયા દ્વીપસમુદ્રાઃ, આહારકસ્ય મહાવિદેહઃ, તૈજસકાર્મણયોઃ સર્વલોકા इत्यादि ।

બાવાર્થ—ઔદારિક શરીરનો તીર્થો ઉત્કૃષ્ટ વિષય વિદ્યાધરેને આશ્રયીને નંદીશ્વર સુધી, જંધાચાર મુનિયોને આશ્રયીને રૂપક કોપ સુધી, અને જંધે તો ખન્તેને આશ્રયીને પાંડુકવન સુધી, વૈક્રિય શરીરને

આશ્રયીને તીર્થો વિષય અસંખ્યાતા કોપ સમુદ્ર સુધી, આહારક શરીરને આશ્રયીને મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સુધી, તૈજસ કાર્મણ્ય શરીરને આશ્રયીને આખો લોક સમજવો.

શ્રીજિનલાભસૂર્યાદિસદ્ગુરુણામનુપ્રદાન્ ॥

ક્ષમાકલ્યાણગણિના નિર્મિતે સ્મૃતિહેતવે ॥ ૧ ॥

પ્રશ્નોત્તરસાધ્યશતે પૂર્વાર્ધે પરિપૂર્ણતામ્ ॥ ગતં સ્યાદન્ન યઃ કશ્ચિદ્ દોષઃ શોધ્યઃ સ કોવિદૈઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—શ્રી જિનલાભસૂરિઆદિ સદ્ગુરુના અન-ગ્રહથી ક્ષમાકલ્યાણગણિએ સ્મૃતિને માટે અનાયેસ પ્રશ્નોત્તરસાધ્યશતક ગ્રંથમાં પૂર્વાર્ધ પૂર્ણતાને પામ્યું. આ ગ્રંથમાં જે કંઈ દોષ હોય તે વિદ્જનજનોએ દૂષા કરીને શોધવું.

ઉત્તરાર્ધ

પ્ર૦ (૭૬)—પ્રણમ્યા પરમાનન્દસંપન્નં નામિ-નન્દનં । સંગ્રહેડયોત્તરાર્ધસ્ય યતે સદ્વૌષધવૃદ્ધયે ॥ ૧ ॥

અર્થ—પરમાનન્દસંપન્ન ઋષભદેવ પ્રભુને નમસ્કાર કરીને સદ્ગોષ્ઠીની વૃદ્ધિ માટે ઉત્તરાર્ધના સંગ્રહ માટે પ્રયત્ન કરું છું. ॥ ૧ ॥ વર્તમાન કાલે જે શિષ્યા-દિને દીક્ષાવિધિમાં યુરુમહારાજ ભગવાન્ની પ્રતિમા-ને વિષે વાસક્ષેપ નાખે છે તે દ્રવ્યસ્તવ હોવાથી યોગ્ય કે અયોગ્ય ?

ઉ૦—પ્રભુપ્રતિમા ઉપર વાસક્ષેપ નાખે તે યોગ્ય જ છે, દીક્ષાવિધિમાં ભગવાન્ની પ્રતિમા ઉપર વાસ-ક્ષેપ નાખવો તે દ્રવ્યસ્તવ હોવા છતાં ભગવાને સાધુ-ઓને વિધેયરૂપે આદા કરી છે, સર્વથા નિષેધ કર્યો નથી. પંચવસ્તુમાં દીક્ષાવિધિમાં હરિભદ્રસૂરિ મહારાજે કહ્યું છે, “તત્તો ય ગરુવાસે ગિણિદ્ય લોગુત્તમાણ પાણસુ ॥ દેહ્ય તઓ કમેણં સર્વેસિ સાહુમાઈણં ॥ ૧ ॥ બાવાર્થ—સાર પછી યુરુમહારાજ વાસક્ષેપ લઈ પ્રભુના ચરણને વિષે નાખીને પછી અનુક્રમે સાધુ આદિ ઉપર નાખે, સ્વયં પોતે નિર્ઐય હોવાથી શ્રાવકનો લાવેલો જ વાસક્ષેપ નાખવો. ૭૬.

(ચાલુ)

શ્રી દીપોત્સવી (દીવાળી) પર્વ

આસો વહી અમાસલું દિવાળી પર્વ આવે, ભારતની જૈન જનતા હૈયે હર્ષ પાવે
પન-તેરસતા દિવસે થાય લક્ષ્મી-પૂજન, દિવાળીના દિવસે લોકો કરે વહી-પૂજન.
આમાસની રાત્રે પ્રભુ પાસ્યા પદ નિર્વાણ, પ્રભાતે ગુરુ ગૌતમ પાસ્યા કેવળ-જ્ઞાન.
ઉદાદિ દેવો આવી પ્રગટ કરે દીપમાળ, ભક્તિ-પૂર્ણ હૃદયે ઉત્સવ ઉજવે ઉજમાળ.
સુણી પ્રભુ નિર્વાણ નંદીવર્ધન હૈયું ઉભરાય, બીજના દિને બેનડી જમવા તેડી લાય.
કારતક શુદ્ધી પંચમી 'જ્ઞાન-પંચમી' કહેવાય, જ્ઞાનતણે મહિમા વ્યાખ્યાનમાંડે સુણાય.
દિવાળીતણું પર્વ પુણ્યતણી ખાણી, 'હિરાચંદ'ની વાણી જાણે 'શબ્દ-કૃત'માંની વેણી.

—શ્રી હિરાચંદ. રવરૂપચંદ ઝવેરી

પુસ્તકોની પહોંચ

૧. શ્રી કલ્પલતાવતારિકા:—રચયિતા શાસ્ત્રવિશારદ પીયૂષપાણિ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજય અમૃતસૂરીશ્વરજી મહારાજ. પ્રકાશક-શ્રી જૈન સાહિત્યવર્ધક સંઘા-શિરપુર (ખાનદેસ). કાઢેન સોળપેજ પૃષ્ઠ આશરે ૩૨૫, પાકું ખાઈડીંગ, મૂલ્ય રૂ. ૫૦.

શ્રી હિન્દુ-તેમિ-અમૃત-અંધમાળાના મોતીશમાં મણકારે આ અંધ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. આચાર્યપુરન્દર શ્રીમદ્ હરિભદ્રચરિત્ર મહારાજે “શાસ્ત્રવાર્તાસમુચ્ચય” નામના (૧૦૧ શ્લોકપ્રમાણ મૂળ) સ્વોપદ્ધિ દીકાયુક્ત (૨૨૫૦ શ્લોકપ્રમાણ) અંધ રચ્યો હતો, તે અંધ પર મહાગદોપાધ્યાયશ્રી વશોચિન્નયજી મહારાજે ‘સ્વાધ્યાદકલ્પલતા’ નામની પંદર હજાર શ્લોકપ્રમાણ વિશાળ દીકા રચી હતી, પરંતુ તે દીકા ગંભીરાઈવાળી હોવાથી પ્રસ્તુત અંધને સમજવા માટે વધારે તરળતા થાય અને આ વિચારપૂર્ણ મહાઅંધનું અધ્યયન અને પઠન-પાઠન વધે તેવા હેતુથી વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજશ્રીએ “કલ્પલતાવતારિકા” નામની પ્રસ્તુત દીકા બનાવી છે, અને શૈક્ષી સરલ, સુગમ અને રસિકર હોવાથી સાધુ-સમાજમાં અને વિદ્વદ્વર્ગમાં તે વિશેષ આદરણીય બની છે.

એક રીતે કહીએ તો આ દર્શનિક અંધ છે. ચાર્વાક, નૈવાશિક, સાંખ્ય, જૌદ, વેદાંત વિગેરે દર્શનોના સિદ્ધાંતોનો સુંદર ચર્ચા-વિચારણા કરી તે-તે મતમાં ક્યાં ક્યાં ક્ષતિઓ છે, તે દર્શાવી જૈન દર્શન કેવું અઘાલ્ય અને સર્વાંગસંપૂર્ણ છે તેનું ભાવવાહી રીતે યુક્તિગમ્ય નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે.

પદ્ધર્શનના અભ્યાસ માટે આ પુસ્તક અવશ્ય ઉપયોગી છે. જિજ્ઞાસુઓએ અને દર્શનોના અભ્યાસક્રોએ આ પુસ્તક અવશ્ય વસાવવા જેવું છે. અમારી સભામંથી પણ મળી શકશે.

૨. શ્રી ભગવતીસૂત્રનાં વાર્ષિક પ્રવચનો:—પ્રવચનકાર-આચાર્યપ્રવરશ્રી વિજયધર્મચરિત્ર મહારાજ. પ્રકાશક-શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળા-વડોદરા. કાઢેન આઠ પેજ, પૃષ્ઠ આશરે ૨૭૫, પાકું ખાઈડીંગ, મૂલ્ય રૂપિયા ત્રણ.

શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળાના સત્તાવનમાં પુણ્ય તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલા આ પુસ્તકમાં, વડોદરાખાતેની રિયરતા દરમિયાન, પૂ. વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજે પંચમોજી શ્રી ભગવતીસૂત્ર પર આપેલ

બાખ્યાનો વૈકી પંદર પ્રવચનોનું જ અનંતરણ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યું છે. વિદ્વાન આચાર્યશ્રી દયાનુયોગના સારા જાણકાર તેમજ સુંદર વ્યાખ્યાતા હોવાથી આ પ્રવચનોમાં, તાત્ત્વિક ઉપદેશ, વસ્તુચુંદ્રન ઉપરાંત પ્રાસંગિક કથાઓ આપી અંધને આદરણીય બનાવ્યો છે. આચાર્ય મહારાજશ્રીની વિદ્વતા રચણે રચણે જણાઇ આવે છે, અંધ વસારવા યોગ્ય છે. આર્થિક સ્કાયક વડોદરાવાળા શ્રી રંગીશદાસભાઈ શેઠશરીરે આ પ્રવાસ પ્રશંસનીય છે. અમો ઈચ્છીએ છીએ કે બાકીના પ્રવચનોનો પણ વીએ જાણ વળેલાસર મુદ્રિત કરીને જનતાના કરકમલમાં મૂકે.

૩. રાજવિદ્રોહ—(ભરત-ખાદુજલનું) શુદ્ધ લેખક શ્રી જયભિખુજી. પ્રકાશક-ગુજર્ અંબરભાઈભાઈ-અમદાવાદ, કાઉન સોળ પેટ, પૃષ્ઠ ૩૬૦, પાકું બાઈડીંગ, મનોહર જેટ્ટે, મુદ્રણ શ્રી. સવા પાંચ.

શ્રી જયભિખુજીની પ્રસિદ્ધ લેખનીતી લખાવેલ આ પુસ્તક, આપણા સમાજમાં સુપરિચિત ભરત-ખાદુજીના શુદ્ધ પ્રસંગને, વિશિષ્ટ રીતે આલેખી સુંદર વાંચન પૂરું પાડે છે. હકીકત અતિ પ્રાચીન છે, તેને નવલકથાનું રૂપ આપવામાં આવેલ છે. જસદિંદ દૈનિકમાં આ નવલકથા ક્રમશઃ પ્રગટ થતી હતી તેને પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. લેખક પોતાની કલમનો સુપ્રસાદ આ પુસ્તકમાં રચણે-રચણે વેધો છે. વાંચવા અને વસારવા યોગ્ય આ પુસ્તક છે.

૪. શ્રી ગુરુવંદન બાખ્યનો છઠ્ઠામ્મ બાખાનુવાદ—(વિવેચનાદિ સહિત) કર્તા-પં-યાસશ્રી મુશીશવિજયજી અંબુવર. પ્રકાશક-શ્રી વિજયલાલવણસરીશ્વર જ્ઞાનમંદિર-ખોટાદ, કાઉન સોળપેટ, પૃષ્ઠ આશરે ૨૦૦, પાકું બાઈડીંગ, મુદ્રણ શ્રી. દોઢ.

કર્તા પં-યાસશ્રી મહારાજ વિદ્વાન છે. તેમણે ગુરુવંદન બાખ્યને સમજવા માટે સરલ ભાષામાં સારો અનુવાદ કર્યો છે. તેઓશ્રી અવારનવાર આવા પ્રયાસો કરતા રહી જનતાને ઉપયોગી સાહિત્ય પીરસી રહ્યા છે. નામ પ્રમાણે આ પુસ્તકમાં ગુરુની મર્મદા કેવી રીતે સાચવવી, ગુરુ કેવા હોવા જોઈએ વિગેરે સંબંધી સારી માહિતી આપી છે. શરૂઆતના સાઠ જેટલા પૃષ્ઠમાં ગુરુવંદનશ્રી વિજયલાલવણસરીજીના મુખ્યદેવતા એ પરાઓખાતે થયેલા આતુર્માંસ પ્રસંગે થયેલ અનેકવિધ ધર્મકાર્યનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે.

૫. લીંગાક્ષરનમ્—(સગવણાર્ચના) રચયિતા-ન્યા. ન્યા. મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ, કેમી સોળ પેટ પૃષ્ઠ ૩૨. આ લઘુ પુસ્તિકામાં વિદ્વાન મુનિમહારાજે સંસ્કૃત શ્લોકોમાં પોતે રચેલા પ્રાર્થના, ગુજરાતી અનુવાદ સાથે આપી છે, જે જિજ્ઞાસુએને ઉપયોગી છે. પૂજ્ય મુનિમહારાજશ્રી આવા નાના નાના ટ્રેક્ટો પ્રસિદ્ધ કરી જનતાને ઉપયોગી કૃતિઓ આપતા રહે છે. પ્રયાસ અભિનંદનીય છે.

નવી આવૃત્તિ પ્રગટ થઈ ચૂકી છે.

ખાર વતની પૂજા-અર્થ સહિત

[તેમજ સ્નાત્રપૂજા]

જેની ઘણા વખતથી માગણી રહ્યા કરતી હતી તે શ્રી ખારવતની પૂજા-અર્થ તેમજ સમજણ સાથેની પ્રગટ થઈ ચૂકી છે. સાથેસાથ સ્નાત્રપૂજા અને આરતી-મંગળદીવાનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થ સમજીને આચરણ કરવા યોગ્ય છે. મુદ્રણ માત્ર પાંચ આના

લખો:-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગિરમરલાલ કુસચંદ શાહ-સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ-ભાવનગર.